

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gruodžio 14 d. *

„Apeliacinis skundas – Dėmpingas – Reglamentas (ES) Nr. 502/2013 – Kinijos kilmės dviračių importas – Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 – 18 straipsnio 1 dalis – Bendradarbiavimas – Sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“ – 9 straipsnio 5 dalis – Prašymas vertinti individualiai – Vengimo rizika“

Byloje C-61/16 P

dėl 2016 m. vasario 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokato L. Ruessmann ir solisitoriaus J. Beck,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Giant (China) Co. Ltd, įsteigta Kunšane (Kinija), atstovaujama advokato P. De Baere,

ieškovei pirmojoje instancijoje,

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujama H. Marcos Fraile, padedama solisitoriaus B. O'Connor ir advokato S. Gubel,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujama J.-F. Brakeland, M. França ir A. Demeneix,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. kovo 15 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: anglų.

susipažinęs su 2017 m. liepos 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *European Bicycle Manufacturers Association* (EBMA) prašo panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Giant (China) / Taryba* (T-425/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:896; toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino 2013 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 502/2013, kuriuo, pagal Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 3 dalį atlikus tarpinę peržiūrą, iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 990/2011, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės dviračiams nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 153, 2013, p. 17) (toliau – ginčijamas reglamentas), tiek, kiek jis susijęs su *Giant (China) Co. Ltd* (toliau – *Giant*).

I. Teisinis pagrindas

- 2 Atliekant tyrimą, po kurio priimtas ginčijamas reglamentas, nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22; toliau – pagrindinis reglamentas).

- 3 Pagrindinio reglamento 28 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios.“

- 4 Šio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje nustatyta:

„a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių <...>, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; tam tikrais atvejais pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri dalyvauja tame pačiame tyrime.

Pradėjus tyrimą, tyrime dalyvaujančioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

- b) atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, Vietnamo ir Kazachijos bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriamą, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

<...>“

- 5 Minėto reglamento 5 straipsnis suformuluotas taip:

„<...>

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir nagrinėjamosios valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai; taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustas pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojams ar importuotojams atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams [eksportuojančios valstybės atstovams ir skundo pareiškėjams] apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotosioms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra labai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik eksportuojančios šalies valdžios institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

<...>“

- 6 Minėto reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.“

- 7 Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas nustatomas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento sąlygas. Reglamente nustatančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – nagrinėjamai tiekiančiai valstybei.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
- b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;
- c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad bendrovė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
- d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą ir

e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.“

8 Šio reglamento 18 straipsnyje numatyta:

„1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos [būtinės] informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarį ar galutinį, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais [duomenimis]. Išsiaiškinus, kad kuri nors suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą [klaidinančią] informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais [duomenimis]. Suinteresuotos šalys išpėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

<...>

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrindoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

<...>

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.“

II. Ginčo aplinkybės ir ginčijamas reglamentas

- 9 1993 m. Europos Sąjungos Taryba į Sąjungą importuojamiems Kinijos kilmės dviračiams nustatė 30,6 % galutinį antidempingo muitą. Vėliau šis antidempingo muistas išliko toks pats. 2005 m. minėtas muistas buvo padidintas iki 48,5 % ir galiausiai išliko tokio dydžio.
- 10 2012 m. kovo 9 d. Komisija pranešė, kad pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį savo iniciatyva pradeda į Sąjungą importuojamiems Kinijos kilmės dviračiams taikomų antidempingo priemonių tarpinę peržiūrą.
- 11 Keturios eksportuojančių Kinijos gamintojų grupės nurodė eksportavusios į Sąjungą per tiriamąjį laikotarpį, apėmusį laikotarpį nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2011 m. gruodžio 31 d. Tarp šių keturių eksportuojančių gamintojų grupių buvo grupė, kuriai priklausė *Giant* (toliau – *Giant* grupė), Kinijoje įsteigta bendrovė, gaminanti dviračius, skirtus parduoti vidaus rinkoje ir eksportui, įskaitant eksportą į Sąjungą. Didžiausias *Giant* grupės akcininkas buvo Taivanyje įsteigta bendrovė G.M. Kadangi 2011 m. rugsėjo mėn. bendroji įmonė *Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd* (toliau – GP), kuri yra viena iš *Giant* grupei priklausančių bendrovių, nutraukė veiklą ir buvo likviduojama, *Giant* grupė paprašė Komisijos, kad neįtrauktų jos į tyrimą.
- 12 2012 m. gegužės 15 d. Komisija, remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktu, nusiuntė keturioms pirmesniame punkte nurodytoms eksportuojančių gamintojų grupėms prašymo suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios bendrovės (toliau – rinkoje veikianti bendrovė) statusą formą. *Giant* skirtame rašte ji buvo informuota, kad, jeigu pageidauja gauti rinkoje veikiančios bendrovės statusą, visos su ja susijusios Kinijoje įsteigtos įmonės turi užpildyti prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą, įskaitant GP, nes ši bendrovė gamina dviračius ir tiriamuoju laikotarpiu buvo daugiausia eksportavusi į Sąjungą *Giant* grupės bendrovė.

- 13 2012 m. birželio 4 d. *Giant* pateikė prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formas, kurias užpildė šešios jos grupei priklausančios bendrovės, tarp jų ir GP. Prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formoje GP nurodė, kad yra bendroji įmonė, kurią įsteigė Taivanyje buveinę turinti bendrovė, t. y. B.I., susijusi su G.M., ir dvi Kinijoje įsteigtos bendrovės, S.G. ir *Jinshan Development and Construction* (toliau – *Jinshan*). B.I. ir *Jinshan* turėjo po 45 % GP akcijų, o S.G. – 10 % GP akcijų.
- 14 2012 m. birželio 14 d. raštu Komisija paprašė patikslinti *Giant* grupės ir *Jinshan* tarpusavio sąsają. Remdamasi išankstiniu vertinimu, Komisija padarė išvadą, kad ši grupė susijusi su *Jinshan* ir kad pagrindinės *Jinshan* investicijos susijusios su dviračių gamyba ir pardavimu. Todėl *Giant* buvo pranešta, kad ji turi prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formą nusiųsti *Jinshan* ir visoms šiai bendrovei priklausančioms bendrovėms (toliau – *Jinshan* grupė). Komisija nurodė, kad, jei šios formos nebus pateiktos, ji, taikydama pagrindinio reglamento 18 straipsnį, galės parengti išvadas remdamasi turimais duomenimis ir atmesti visos *Giant* grupės pateiktą prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą.
- 15 2012 m. birželio 21 d. *Giant* pateikė pastabas dėl 2012 m. birželio 14 d. Komisijos rašto. *Giant*, be kita ko, nurodė, jog dėl to, kad *Giant* tik netiesiogiai susijusi su *Jinshan* per GP, ir dėl to, kad *Jinshan* nebuvo nagrinėjamos prekės gamintoja, ji neprivalėjo pateikti *Jinshan* prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą.
- 16 2012 m. liepos 4 d. rašte Komisija patvirtino mananti, kad *Giant* iš tiesų susijusi su *Jinshan*, ir dėl to, kad *Jinshan* grupės ūkio subjektai nebuvo užpildę prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą formos, ji ketina taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir atmesti *Giant* grupės prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą. Be to, Komisija pakartojo *Giant* skirtą prašymą pateikti atsakymus į antidempingo klausimyną, skirtą visiems su *Giant* susijusiems eksportuojantiems dviračių gamintojams, įskaitant tuos, kurie priklauso *Jinshan* grupei.
- 17 2012 m. liepos 16 d. rašte *Giant* vėl nurodė, kad jos sąsaja su *Jinshan* tėra netiesioginė, taigi *Jinshan* neprivalo pildyti nei prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą, nei antidempingo klausimyno.
- 18 2012 m. liepos 20 d. *Giant* nusiuntė atsakymus į antidempingo klausimyną vienuolikai *Giant* grupės bendrovių, kurios dalyvavo gaminant ir eksportuojant nagrinėjamą prekę, įskaitant GP, taip pat šešioms Sąjungos teritorijoje įsteigtoms dukterinėms pardavimo bendrovėms.
- 19 2012 m. rugpjūčio 28 d. per posėdį, vykusį Komisijos patalpose, *Giant* pareiškė prieštaravimus dėl Komisijos ketinimo taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį nagrinėjant jos prašymą suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą ir pažymėjo, jog kitoms bendrovėms, į kurias *Jinshan* buvo investavusi, nebuvo nei būtina, nei įmanoma pateikti prašymų suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą ar atsakymų į klausimyną.
- 20 2012 m. spalio 23 d. Komisija pranešė *Giant*, kad dėl to, jog negavo prašymų suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą *Jinshan* grupei priklausančioms bendrovėms, ji negalėjo iš esmės išnagrinėti *Giant* prašymo suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą. Todėl Komisija nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir neatsižvelgti į visą *Giant* pateiktą informaciją, susijusią su jos prašymu suteikti rinkoje veikiančios bendrovės statusą.
- 21 2013 m. kovo 21 d. Komisija pranešė *Giant*, kad ketina taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį ir parengti išvadas, remdamasi turimais duomenimis, naudojamais taip pat nustatant eksporto kainą, nes, neturėdama išsamios informacijos dėl visų su GP susijusių įmonių, negali atlikti visų ir patikimų skaičiavimų, susijusių su eksporto kaina, taigi ir nustatyti individualaus dempingo skirtumo GP atžvilgiu, vadinasi, ir visos *Giant* grupės atžvilgiu.

- 22 2013 m. birželio 5 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą. Šiuo reglamentu buvo paliktas galioti 48,5 % galutinis antidempingo muitas, taikytinas *Giant*.
- 23 Šio reglamento 63, 64 ir 131–138 konstatuojamosiose dalyse Taryba patvirtino, kad, pirma, pasinaudojo pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalimi ir negalėjo nustatyti individualaus dempingo skirtumo visai *Giant* grupei, antra, atmetė *Giant* argumentus, patvirtinančius, jog nebūtų jokios antidempingo priemonių vengimo rizikos, jei būtų apskaičiuotas toks individualus skirtumas *Giant* grupei.

III. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 24 2013 m. rugpjūčio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Giant* ieškinį dėl ginčijamo reglamento panaikinimo, kiek jis su ja susijęs.
- 25 Grįsdama ieškinį Bendrajame Teisme *Giant* rėmėsi aštuoniais pagrindais. Bendrasis Teismas išnagrinėjo tik pirmą trečiojo pagrindo dalį, penktąjį ir septintąjį pagrindus. Šie ieškinio pagrindai iš esmės susiję, pirma, su „reikalingos [būtinės] informacijos“ sąvoka, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, ir, antra, su klausimu, ar atsisakymas vertinti individualiai gali būti grindžiamas vengimo rizikos buvimu.
- 26 Bendrasis Teismas pripažino minėtus pagrindus pagrįstais ir nusprendė, kad ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su *Giant*, nesant reikalo nagrinėti kitų pagrindų.

IV. Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 27 EBMA Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti sprendimą dėl esmės ir atmesti ieškinį dėl panaikino arba grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo esmės, ir
 - priteisti iš *Giant* jos bylinėjimosi išlaidas, susijusias su apeliaciniu procesu ir įstojimu į bylą Bendrajame Teisme.
- 28 *Giant* Teisingumo Teismo prašo:
- pripažinti apeliacinį skundą akivaizdžiai nepriimtinu ir (arba) akivaizdžiai nepagrįstu, todėl jį visą atmesti motyvuota nutartimi, taikant Teisingumo Teismo procedūros reglamento 181 straipsnį,
 - bet kuriuo atveju – atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtina ir (arba) nepagrįstą ir
 - priteisti iš EBMA bylinėjimosi šiame procese išlaidas.
- 29 Taryba ir Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti sprendimą dėl esmės ir atmesti ieškinį dėl panaikino arba grąžinti bylą iš naujo nagrinėti Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo esmės, ir
 - priteisti iš *Giant* Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

V. Dėl apeliacinio skundo

- 30 EBMA nurodo tris apeliacinio skundo pagrindus. Pirmasis ir antrasis pagrindai grindžiami klaidingu pagrindinio reglamento 18 straipsnio aiškinimu ir taikymu. Trečiasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad vengimo rizikos nėra, jei *Giant* taikomas individualus antidempingo muitas.
- 31 *Giant* mano, kad šie trys pagrindai yra nepriimtini.

A. Dėl priimtimumo

- 32 *Giant* teigia, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas, nes trys EBMA pateikti pagrindai susiję su faktinių aplinkybių vertinimu, kurio Teisingumo Teismas negali tikrinti, neiškraipęs faktinių aplinkybių ir įrodymų.
- 33 Šiuo klausimu reikia priminti suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią iš SESV 256 straipsnio ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos matyti, kad tik Bendrasis Teismas turi kompetenciją, pirma, konstatuoti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių neatitiktis tikrovei matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, ir, antra, įvertinti šias faktines aplinkybes. Bendrajam Teismui konstatavus ar įvertinus faktines aplinkybes, pagal SESV 256 straipsnį Teisingumo Teismas turi kompetenciją patikrinti Bendrojo Teismo pateiktą teisinį šių faktinių aplinkybių ir jomis remiantis padarytų teisinių išvadų vertinimą. Todėl Teisingumo Teismas nėra kompetentingas nei patvirtinti faktinių aplinkybių, nei iš esmės nagrinėti įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas grindė šias faktines aplinkybes. Taigi toks vertinimas, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, pats savaime nėra teisės klausimas, kurį turi nagrinėti Teisingumo Teismas (2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 29 punktą; 2012 m. lapkričio 29 d. Nutarties *Dimos Peramatos / Komisija*, C-647/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:764, 28 punktą ir 2017 m. vasario 9 d. Nutarties *Syndial / Komisija*, C-410/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:112, 9 punktą).
- 34 Argumentais, nurodytais grindžiant pirmąjį ir antrąjį pagrindus, EBMA iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad, pirma, jis klaidingai aiškino pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, antra, neteisingai taikė šią nuostatą vertindamas *Giant* bendradarbiavimą, trečia, nustatė pernelyg didelę naštą Komisijai reikalaujamas įrodyti, kiek informacija, kurią ji norėjo gauti apie susijusias bendroves, buvo „reikalinga [būtina]“, ir, ketvirta, pakeitė motyvus.
- 35 Trečiuoju pagrindu EBMA kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis padarė išvadą, jog Taryba negalėjo remtis vengimo rizika siekdama pateisinti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą.
- 36 Nors kai kurie EBMA argumentai pateikiami dėl Bendrojo Teismo atlikto faktinių aplinkybių vertinimo, šiais trimis pagrindais yra keliami klausimai dėl jo atlikto teisės normų aiškinimo, taigi jie susiję su teisės klausimais, kurie gali būti pateikti Teisingumo Teismui vertinti nagrinėjant apeliacinį skundą.
- 37 Taigi negalima pritarti *Giant* pateiktam prieštaravimui dėl apeliacinio skundo priimtimumo.

B. Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų

1. Šalių argumentai

- 38 Pirmasis ir antrasis pagrindai susiję su skundžiamo sprendimo 56–78 punktais.

- 39 Pirmuoju pagrindu EBMA, palaikoma Tarybos ir Komisijos, tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai manė, jog klausimas, kuris iškilo šioje byloje, pateiktas dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo *Giant* eksporto kainai; ginčijamame reglamente Taryba taikė šią nuostatą visai *Giant* grupei, nes ji neturėjo visos ir išsamios informacijos apie susijusias įmones. Taip darydamas Bendrasis Teismas klaidingai aiškino šio reglamento 18 straipsnio 1 ir 3 dalis.
- 40 Šiuo klausimu EBMA nurodo, kad pagal šias nuostatas Sąjungos institucijos gali remtis turimais duomenimis trimis būdais, t. y. pirma, apskritai, atsižvelgdamos į šalies pateiktą visą informaciją ir duomenis, antra, atsižvelgdamos į bendrą informacijos ar duomenų visumą, pavyzdžiui, prašymą vertinti individualiai, arba, trečia, atsižvelgdamos į tam tikrus informacijos ar duomenų visumos aspektus, pavyzdžiui, komisinius už pardavimus eksportui. Antruoju ir trečiuoju atvejais Sąjungos institucijos tik pakeičia atmetą informaciją ar duomenis ir naudoja kitą informaciją ar kitus duomenis. Pirmuoju atveju institucijos atmeta visą pateiktą informaciją ir duomenis.
- 41 Antruoju pagrindu EBMA, palaikoma Tarybos ir Komisijos, visų pirma teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą analizuodamas nebendradarbiavimą, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Iš tiesų Bendrojo Teismo argumentai grindžiami klaidinga prielaida, kad *Giant* pateikta informacija ir duomenys naudojami tik tam, kad Sąjungos institucijos galėtų nustatyti eksporto kainą. Pirmajame etape reikiama informacija atitinka būtiniausią pagrindą, suteikiantį šioms institucijoms galimybę gauti išsamų ir tikslų vaizdą apie *Giant* grupę ir su ja susijusias bendroves. Tačiau *Giant* pateiktų duomenų nepakako tokiame vaizdui susidaryti. Antra, EBMA tvirtina, kad Bendrasis Teismas neteisingai nustatė pernelyg didelę naštą Komisijai reikalaujamas įrodyti, kiek informacija, kurią jis norėjo gauti apie susijusias bendroves, buvo būtina. Trečia, EBMA teigia, kad, atsižvelgdamas į plačią Tarybos ir Komisijos diskreciją antidempingo procedūrose, Bendrasis Teismas negali pakeisti Tarybos ir nuspręsti, kad šios išvados įrodytos iš dalies.
- 42 *Giant* ginčija šių pagrindų pagrįstumą.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 43 Pirmuoju ir antruoju pagrindais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, EBMA teigia, viena vertus, kad Bendrasis Teismas neteisingai aiškino ir taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį. Kita vertus, EBMA iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas Tarybos vertinimą neteisėtai pakeitė savuoju.

a) Dėl teisės klaidos aiškinant ir taikant pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį

1) Dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies aiškinimo

- 44 Iš esmės EBMA laikosi nuomonės, kad, be kita ko, skundžiamo sprendimo 77 punkte pateikta Bendrojo Teismo išvada, jog Taryba, naudodamasi turimais duomenimis eksporto kainai apskaičiuoti, pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, grindžiama klaidingu šios nuostatos aiškinimu.
- 45 Pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį Sąjungos institucijos gali naudoti turimus duomenis, siekdamos parengti preliminaras ar galutines, teigiamas ar neigiamas išvadas tuo atveju, kai, be kita ko, suinteresuotoji šalis atsisako suteikti būtiną informaciją arba nesuteikia jos per šiame reglamente nurodytą laiką.
- 46 Pagrindiniame reglamente nėra apibrėžta sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“. Taigi, siekiant nustatyti šio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, reikia atsižvelgti į šios nuostatos tekstą, kontekstą ir tikslus (šiuo klausimu žr. 2017 m. balandžio 5 d. sprendimo *Changshu City Standard Parts Factory ir Ningbo Jinding Fastener / Taryba*, C-376/15 P ir C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52 punktą ir nurodytą jurisprudenciją).

- 47 Pirma, kiek tai susiję su minėto reglamento 18 straipsnio 1 dalies formuluote, būdvardžiu „reikalinga [būtina]“, remiantis įprasta šio žodžio reikšme, nurodoma tai, kas būtina arba svarbu norint pasiekti tam tikrą tikslą. Taigi tik informacija, be kurios negali būti užbaigtas antidempingo tyrimas, gali būti laikoma „reikalinga [būtina]“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 48 Be to, minėtoje nuostatoje nurodoma, kad turimi duomenys, kuriais Sąjungos institucijos gali naudotis, kai suinteresuotoji šalis atsisako suteikti būtiną informaciją, turi būti naudojami preliminariniams ar galutinėms, teigiamoms ar neigiamoms išvadoms parengti.
- 49 Iš to matyti, kad informacija laikoma „reikalinga [būtina]“, kai atliekant tam tikrą tyrimą ji leidžia daryti tokias išvadas. Kadangi viena informacijos dalis gali leisti daryti tokias išvadas atliekant vieną tyrimą ir būti nenaudinga atliekant kitą tyrimą, reikia daryti prielaidą, jog vertinimas, ar tam tikra informacijos dalis yra „reikalinga [būtina] informacija“, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, turi būti atliekamas ne abstrakčiai, o atsižvelgiant į konkrečias kiekvieno tyrimo aplinkybes.
- 50 Antra, dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies konteksto reikia pažymėti, kad šio reglamento 5 straipsnio 10 dalyje numatyta, jog pranešime apie antidempingo procedūros inicijavimą, kurį turi paskelbti Komisija, nurodomas terminas, per kurį suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones ir informaciją būtų atsižvelgta atliekant antidempingo tyrimą. Be to, šio reglamento 5 straipsnio 11 dalyje numatyta, kad Komisija, be kita ko, praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, apie šio tyrimo inicijavimą. Be to, iš to paties reglamento 6 straipsnio 2 dalies matyti, kad Komisijos tarnybos turi parengti klausimyną, siekdamas gauti minėtam tyrimui būtinos informacijos. Šis klausimynas išsiunčiamas suinteresuotosioms šalims, kurios iš esmės turi 30 dienų atsakymams pateikti.
- 51 Taigi iš pagrindinio reglamento 5 straipsnio 10 ir 11 dalių ir 6 straipsnio 2 dalies matyti, kad suinteresuotosios šalys privalo suteikti Komisijos tarnyboms informaciją, kuri leistų joms atlikti antidempingo tyrimą. Todėl, atsižvelgiant į šias nuostatas, šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje įtvirtintoje sąvokoje „reikalinga [būtina] informacija“ nurodoma būtent tokia informacija.
- 52 Be to, iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio 3 ir 6 dalių matyti, kad informaciją, kurią suinteresuotosios šalys privalo suteikti Komisijai, Sąjungos institucijos turi naudoti antidempingo tyrimo išvadoms ir kad tos pačios šalys neturi pamiršti pateikti reikšmingos informacijos. Kadangi tam tikra informacijos dalis gali turėti lemiamą reikšmę atliekant vieną tyrimą ir nebūti svarbi atliekant kitą tyrimą, iš to paties reglamento 18 straipsnio 3 ir 6 dalių matyti, jog tai, ar tam tikra informacijos dalis yra „reikalinga [būtina]“, vertinama kiekvienu atskiru atveju.
- 53 Taigi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies konteksto analizė patvirtina sąvokos „reikalinga [būtina] informacija“ aiškinimą, kaip matyti iš šios nuostatos teksto analizės. Todėl informacija laikoma „reikalinga [būtina]“, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, jei ji leidžia Sąjungos institucijoms daryti išvadas, reikiamas atliekant antidempingo tyrimą, ir kiekvienu atveju turi būti vertinama, ar informacija yra „reikalinga [būtina]“.
- 54 Trečia, apibrėžiant sąvoką „reikalinga [būtina] informacija“ turi būti atsižvelgiama į pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslą. Šiuo klausimu, kaip savo išvados 50 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Komisija, kaip tyrimą atliekanti valdžios institucija, turi nustatyti, ar yra dempingas, žala ir priežastinis ryšys tarp importo dempingo kainos ir žalos. Tačiau pagrindiniame reglamente nėra jokios nuostatos, suteikiančios Komisijai teisę priversti suinteresuotąsias šalis dalyvauti tyrime arba pateikti informaciją. Todėl Komisija yra priklausoma nuo savanoriško suinteresuotųjų šalių bendradarbiavimo teikiant jai būtiną informaciją (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 31 ir 32 punktus).

- 55 Šiomis aplinkybėmis iš pagrindinio reglamento 28 konstatuojamosios dalies matyti, jog Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino numatyti, kad, jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavusios. Pagrindinio reglamento 18 straipsnio tikslas yra sudaryti sąlygas Komisijai tęsti tyrimą, net jei suinteresuotosios šalys atsisako bendradarbiauti arba nepakankamai bendradarbiauja.
- 56 Taigi, kaip savo išvados 53 ir 54 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, kadangi suinteresuotosios šalys privalo bendradarbiauti kiek įmanoma geriau, šios šalys turi pateikti visą informaciją, kurią turi ir kuri, Sąjungos institucijų nuomone, būtina išvadoms padaryti.
- 57 Iš pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies teksto, konteksto ir tikslo matyti, kad sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“ susijusi su suinteresuotųjų šalių turima informacija, kurią pateikti prašo Sąjungos institucijos, siekdamos padaryti išvadas, reikiamas atliekant antidempingo tyrimą.
- 58 Atsižvelgiant į sąvoką „reikalinga [būtina] informacija“, kaip ji apibrėžta šio sprendimo pirmesniame punkte, reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas, taikydamas pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad Taryba neteisingai panaudojo turimus duomenis eksporto kainai apskaičiuoti.

2) Dėl Bendrojo Teismo atlikto pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo

- 59 Pirma, dėl argumento, pagrįsto klaidinga prielaida, kuria rėmėsi Bendrasis Teismas, reikia pažymėti, kad EBMA iš esmės mano, jog Bendrasis Teismas neteisingai suprato ginčijamą reglamentą. Jis klaidingai manė, jog šioje byloje keliamas klausimas pateiktas dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymo *Giant* eksporto kainai, tačiau ginčijamame reglamente Taryba taikė šią nuostatą visai *Giant* grupei, nes neturėjo išsamios informacijos apie susijusias įmones.
- 60 Šiuo klausimu, kaip savo išvados 67 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ginčijamo reglamento 131 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodė, kad pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalis taikyta nustatant eksporto kainą. Be to, iš skundžiamo sprendimo 52 punkto, be kita ko, matyti, kad Bendrasis Teismas atsakė į *Giant* argumentą, jog, priešingai, nei teigia Taryba ginčijamame reglamente, Komisijos reikalaujama informacija apie *Jinshan* grupės bendrovės nebuvo būtina patikimai eksporto kainai apskaičiuoti, taigi ir individualiam dempingo skirtumui nustatyti. Galiausiai skundžiamo sprendimo 23 punkte Bendrasis Teismas nurodė 2013 m. kovo 21 d. *Giant* adresuotą Komisijos laišką, kuriame ši institucija informavo *Giant*, jog ketina taikyti minėtą nuostatą eksporto kainai nustatyti.
- 61 Vadinasi, reikia atmesti argumentą, kad Bendrasis Teismas rėmėsi klaidinga prielaida manydamas, jog šioje byloje kilęs klausimas susijęs su pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies taikymu eksporto kainai.
- 62 Antra, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo vertinimu dėl *Giant* bendradarbiavimo, sąvoka „reikalinga [būtina] informacija“, kaip nurodyta šio sprendimo 57 punkte, reiškia informaciją, kuri leidžia Sąjungos institucijoms daryti išvadas, reikiamas atliekant antidempingo tyrimą.
- 63 Šiuo atveju skundžiamo sprendimo 63–69 punktuose Bendrasis Teismas patikrino, ar su *Jinshan* grupės bendrovėmis susijusi informacija, kurią Sąjungos institucijos ketino gauti, siekdamos, be kita ko, nustatyti *Giant* eksporto kainą, galėjo turėti įtakos tokiam ketinimui. Skundžiamo sprendimo 74 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog ši informacija nebuvo svarbi apskaičiuojant eksporto kainą.

- 64 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šio sprendimo 57 punkte pateiktą sąvokos „reikalinga [būtina] informacija“ apibrėžtį, reikia konstatuoti, jog nepadarydamas teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 77 punkte nusprendė, kad Taryba, naudodama turimus duomenis eksporto kainai apskaičiuoti, pažeidė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį.
- 65 Trečia, negalima pritarti argumentui, kad Bendrasis Teismas nustatė pernelyg didelę naštą Sąjungos institucijoms, reikalaudamas įrodyti, kiek informacija, kurią jis norėjo gauti, buvo „būtina“. Iš tiesų iš šio sprendimo 54–57 punktų, be kita ko, matyti, kad šios institucijos turi pareigą įrodyti, jog yra dempingas, žala ir priežastinis ryšys tarp importo dempingo kainos ir tokios žalos, taigi ir pareigą įrodyti, jog informacija yra „būtina“, siekiant padaryti reikiamas išvadas atliekant antidempingo tyrimą.
- 66 Darytina išvada, kad EBMA argumentas, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą aiškindamas ir taikydamas pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

b) Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas neteisėtai veikė vietoj Sąjungos institucijų

- 67 EBMA teigė, kad, atsižvelgdamas į plačią Sąjungos institucijų diskreciją antidempingo procedūrose, Bendrasis Teismas negali veikti vietoj šių institucijų ir nuspręsti, kad išvados įrodytos iš dalies. Taigi Bendrasis Teismas neatsižvelgė į šią plačią diskreciją ir viršijo savo įgaliojimus vykdyti teisminę kontrolę.
- 68 Šiuo klausimu būtina priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, pirmiausia kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Vykdamas tokio vertinimo teisminę kontrolę, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 69 Be to, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Bendrojo Teismo atliekamas įrodymų, kuriais Sąjungos institucijos grindžia savo išvadas, tikrinimas nėra naujas faktinių aplinkybių vertinimas, pakeičiantis tų institucijų vertinimą. Šis tikrinimas nedaro poveikio plačiai šių institucijų diskrecijai prekybos politikos srityje, tačiau tik parodo, ar tie įrodymai gali pagrįsti institucijų padarytas išvadas. Todėl Bendrasis Teismas turi patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, jų patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus esminius duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Maxcom / City Cycle Industries*, C-248/15 P, C-254/15 P ir C-260/15 P, EU:C:2017:62, 89 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 70 Kaip matyti iš šio sprendimo 63 punkto, Bendrasis Teismas, remdamasis jam pateiktais faktais, tik patikrino, ar Taryba laikėsi pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalies. Jis manė, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis ši institucija negalėjo pasikliauti turimais duomenimis, nustatydamas *Giant* eksporto kainą, nes, viena vertus, *Giant* pateikta informacija leido atmesti tai, jog apskaičiuojant šią eksporto kainą informacija, susijusi su *Jinshan* grupės bendrovėmis, turi būti būtina, ir, kita vertus, minėta institucija negalėjo nustatyti, kokia papildoma informacija, susijusi su tomis bendrovėmis, galėjo būti būtina apskaičiuojant minėtą eksporto kainą.
- 71 Taigi Bendrasis Teismas peržengė teisminės kontrolės, kurią jis privalo atlikti atsižvelgdamas į šio sprendimo 68 punkte nurodytą jurisprudenciją, ribas.
- 72 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis ir antrasis pagrindai turi būti atmesti kaip iš dalies nepriimtini ir iš dalies nepagrįsti.

C. Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

1. Šalių argumentai

- 73 Trečiuoju pagrindu EBMA, palaikoma Tarybos, ginčija skundžiamo sprendimo 79–91 punktus, kuriuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Taryba, siekdama pateisinti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą, negalėjo remtis vengimo rizika.
- 74 Pirma, EBMA mano, jog Bendrasis Teismas klaidingai rėmėsi prielaida, kad byla susijusi su eksporto kainos nustatymu. Remdamasis šia klaidinga prielaida, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktuose nusprendė, kad Sąjungos institucijos negalėjo remtis vengimo rizika, nes jos netaikė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies ir nenurodė jokios kitos šio reglamento nuostatos, kurioje numatyta, jog vengimo rizikos buvimas gali pateisinti atsisakymą taikyti eksportuojančiam gamintojui individualų antidempingo muitą.
- 75 Antra, kai bendrovės yra susijusios, kaip šiuo atveju *Giant* ir *Jinshan* grupės, visada esama vengimo rizikos, jei vienam susijusiam ūkio subjektui nustatomas mažesnis antidempingo muitas nei kitam tos pačios grupės subjektui. Dėl šios priežasties pagal nustatytą Sąjungos praktiką antidempingo muitai taikomi grupės, o ne ūkio subjekto lygmeniu. Todėl skundžiamo sprendimo 83 punktas, kuris susijęs su teorine vengimo rizika kalbant apie nesusijusias įmones, yra iš esmės netinkamas ir teisiniu požiūriu klaidingas, nes vengimas yra labiau tikėtinas ir sunkiau nustatomas kalbant apie susijusias įmones. Be to, skundžiamo sprendimo 84 punktas nėra svarbus. Iš tiesų, jame nurodytos PPO ginčų sprendimo tarybos specialiosios grupės ir apeliacinio komiteto ataskaitos buvo susijusios su pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies atitiktimi Sutarties dėl 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 189) 9.2 straipsniui.
- 76 Trečia, dėl ginčijamo sprendimo 85–89 punktų EBMA pažymi, kad negalima atmesti galimybės, jog *Giant* ir *Jinshan* grupės tiriamuoju laikotarpiu buvo susijusios labiau, nei matyti iš *Giant* atsakymų į klausimyno klausimus ir *Jinshan* finansinių ataskaitų.
- 77 *Giant* ginčija šių argumentų pagrįstumą.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

- 78 Trečiuoju pagrindu EBMA kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad jis skundžiamo sprendimo 79–91 punktuose nusprendė, jog Taryba, siekdama pateisinti atsisakymą taikyti *Giant* individualų antidempingo muitą, negalėjo remtis vengimo rizika.
- 79 Pirma, EBMA ginčija skundžiamo sprendimo 81 ir 82 punktus. To sprendimo 81 punkte Bendrasis Teismas priminė pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies turinį. To paties sprendimo 82 punkte jis konstatavo, kad Taryba negalėjo remtis vengimo rizikos buvimu, siekdama pateisinti atsisakymą nustatyti individualų antidempingo muitą, nes, pirma, nagrinėjant *Giant* situaciją nebuvo atsižvelgta į minėtą nuostatą ir, antra, nebuvo nurodyta jokia kita pagrindinio reglamento nuostata, numatanti atsižvelgimą į vengimo riziką.
- 80 EBMA tvirtina, kad minėti skundžiamo sprendimo punktai grindžiami klaidinga prielaida, jog byla susijusi su eksporto kainos nustatymu. Kaip matyti iš šio sprendimo 60 ir 61 punktų, Taryba faktiškai taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnio 1 dalį eksporto kainai nustatyti, bet tam prieštaravo *Giant* tiek atliekant antidempingo tyrimą, tiek nagrinėjant bylą Bendrajame Teisme.
- 81 Taigi minėta klaidinga prielaida grindžiamas argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

- 82 Antra, EBMA ginčija skundžiamo sprendimo 83 ir 84 punktus. Šiuose punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad Taryba negalėjo remtis tik spėjama vengimo rizika. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas taip pat nurodė tam tikras PPO ginčų sprendimo tarybos specialiosios grupės ir apeliacinio komiteto ataskaitas.
- 83 EBMA teigimu, Bendrojo Teismo motyvai šiuose punktuose yra netinkami, nes susijusių bendrovių atveju visada yra vengimo rizika.
- 84 Šiam argumentui negalima pritarti. Iš tiesų, net jei antidempingo priemonių vengimo rizika būtų didesnė susijusių eksportuotojų, kuriems gali būti nustatyti skirtingo dydžio antidempingo muitai, atveju, Sąjungos institucijos vis tiek turi įrodyti, jog, atsižvelgiant į konkrečias atitinkamo tyrimo aplinkybes, ši rizika yra įrodyta.
- 85 Kaip skundžiamo sprendimo 83 punkte teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas, remiantis bet koku kitu aiškinimu individualus muitas nustatomas tik Sąjungos institucijų nuožiūra.
- 86 Be to, tokį aiškinimą patvirtina pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalies formuluotė, pagal kurią individualus antidempingo muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad, be kita ko, valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti antidempingo priemonių. Vadinas, preziumuoti to, jog nėra vengimo rizikos, negalima lygiai taip pat kaip ir to, jog tokia rizika yra.
- 87 Trečia, dėl skundžiamo sprendimo 85–89 punktų EBMA teigia, kad negalima atmesti galimybės, jog tiriamuoju laikotarpiu *Giant* ir *Jinshan* grupės buvo susijusios.
- 88 Minėto sprendimo 85–89 punktuose Bendrasis Teismas įrodė, jog informacija, kurią turėjo Sąjungos institucijos priimdamos ginčijamą reglamentą, buvo pakankama, kad būtų galima daryti išvadą, jog nėra vengimo rizikos dėl *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės tarpusavio sąsajos.
- 89 Šiuo klausimu, kaip savo išvados 108 punkte pažymėjo generalinis advokatas, nors EBMA teigia, kad negalima atmesti *Giant* grupės ir *Jinshan* grupės tarpusavio sąsajos, nekyla abejonių dėl skundžiamo sprendimo 86–89 punktuose nurodytų aplinkybių, kuriomis rėmėsi Bendrasis Teismas, siekdamas padaryti išvadą, jog nėra tokios tarpusavio sąsajos.
- 90 Vadinas, argumentas, kad, priešingai, nei teigė Bendrasis Teismas, negalima atmesti galimybės, jog tiriamuoju laikotarpiu *Giant* ir *Jinshan* grupės buvo susijusios, ir visas trečiasis pagrindas turi būti atmesti kaip nepagrįsti.
- 91 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas nagrinėjamas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 92 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. To paties reglamento 138 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taikomose apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad, pirma, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo, ir, antra, jeigu byloje yra kelios pralaimėjusios šalys, Bendrasis Teismas sprendžia, kaip turi būti paskirstytos bylinėjimosi išlaidos.
- 93 Kadangi *Giant* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir EBMA pralaimėjo bylą, iš EBMA turi priteisiamos jos ir *Giant* patirtos bylinėjimosi išlaidos. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

- ⁹⁴ Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 4 dalį Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad pirmojoje instancijoje į bylą įstojusi šalis, kuri dalyvauja Teisingumo Teisme vykusio proceso rašytinėje arba žodinėje dalyje, pati padengia savo išlaidas.
- ⁹⁵ Taigi Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. *European Bicycle Manufacturers Association* (EBMA) padengia savo ir *Giant (China) Co. Ltd* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.